

heroppefra. Der kan i bedste fald blive nul kroner i skattelettelse til de grupper, hr. Bendt Bendtsen udtrykte omsorg for før, i modsætning til at topdirektøren får en årlig skattebesparelse på 75.000 kr. Men jeg er sådan set glad for, at Det Konservative Folkeparti har fremlagt et sådant forslag, for det er rart at se en klar tegning i politikken. Nogle gange kan man blive lidt forvirret over, hvem der mener hvad, fordi alle vil det samme, men her er det jo tydeligt, at de lavest-lønnede ingenting får, mens de, der i forvejen tjener f.eks. 1½ mio. kr. om året, skal have 75.000 kr. i skattelettelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Søndergaard og derefter hr. Bendt Bendtsen, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår godt, at hr. Bendt Bendtsen ikke besvarede mit spørgsmål, for det er jo en pinlig sag.

På torsdag vil Det Konservative Folkeparti udenrigsordfører stå heroppe og hykle medlidenhed med det tjetjenske folk, som bliver undertrykt af russerne – hykle medlidenhed med et folk, som i årevis er blevet undertrykt og forfulgt. Men når den konservative ordfører lugter nogle stemmer, hvad hører vi så fra Folketingets talerstol her i dag? Så hører vi, at de, der flygter fra den undertrykkelse, bare skal afvises ved grænsen. Det er virkelig et virkelig humanistisk alternativ, der tegner sig her med Det Konservative Folkeparti i spidsen. Jeg synes, det er et klart billede, der bliver vist frem for os.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det kan jo være, jeg ikke udtrykte mig klart nok over for hr. Søren Søndergaard på dette område. Det, jeg sagde, var, at det drejede sig om de medlemmer af Europarådet, der har godkendt menneskerettighedserklæringen. Det er dét, der egentlig er udgangspunktet for denne debat, og det var dét, jeg var inde på. Jeg er godt klar over, at tjetjenerne har en anden status på området.

Med hensyn til hr. Frank Aaen og skatten er det jo imponerende, når vi opkræver over 600 mia. kr. i skatter og afgifter i dette land, at melleskattens afskaffelse, som vil koste 12 mia. kr., kan give anledning til en så stor debat. Det er det, der svarer til, at hvis man går ned hos den lokale købmand, tager en indkøbsvogn, kører

rundt i butikken, lægger for 600 kr. varer op, og så, inden man kører ud ad døren, letter man lige op for 12 kroner og siger: Det er så det, vi sparer.

Det er det, der giver hele det her forvrængede billede. Vi har sagt: Bare vi kan få familien Danmark til at arbejde noget mere – og det vil i øvrigt give mindre sort arbejde – plus det, jeg har været inde på, at 2 pct.s mere arbejde vil give 9 mia. kr. Der er masser af dynamiske effekter. Det kan vi blot ikke regne med i det her Folketing.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo en usædvanlig forespørgsel, vi har, usædvanlig bl.a. derved, at det er regeringspartierne, der har rejst forespørgslen til regeringen. Ikke andre partier er med i ønsket om at have forespørgslen. Og det er også usædvanligt derved, at regeringspartierne fremsætter et forslag til vedtagelse, som har en karakter, som vel nok mest er en afværgevedtagelse. Men sådan er det.

Det ændrer dog ikke ved, at forespørgslen har den fordel, at vi får en diskussion. Det kan godt være, det er den samme diskussion, måske kommer der lidt flere temaer om et stykke tid i forbindelse med afslutningsdebatten. Men under alle omstændigheder er det en diskussion, der viser, at der er forskelle i dansk politik, der er forskel på højre og venstre, og det er i sig selv selvfølgelig også et formål. Og man må da også håbe, at det har en vis vigtighed, når man tager i betragtning, hvor lang tid vi bruger til at debattere det.

Det centrale for os i de her diskussioner er et spørgsmål om velfærd, økonomisk, social og miljømæssig velfærd. Og i den forbindelse tager vi så udgangspunkt i, at der er en række uløste problemer. Uanset at vi har haft højkonjunktur gennem adskillige år, og uanset at der er tale om økonomisk fremgang, så er der også tale om en række problemer, som ikke er løst, og det er de problemer, som det er afgørende at få løst.

Der er fortsat alt for mange, der er arbejdsløse. Der er mange, der er udstødte af vores samfund. Der er venteliste en række steder inden for vores sundhedssystem. Der er også på sundhedsområdet behov for langt mere forebyggelse. Der er gamle, som ikke får en tilstrækkelig omsorg. Så der er masser af problemer at tage fat på.

For os drejer det sig om en række ting, som jeg så vil opregne, som vi lægger vægt på skal